

Salt de Can Prats

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: A la confluència del torrent de Can Torres i el de Can Prats
Alçada: 192

Coordenades:

Latitud: 41.45239
Longitud: 1.82226
UTM Est (X): 401630
UTM Nord (Y): 4589648

Classificació

Número de fitxa 08222 - 151
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: A la zona del salt, entre les canyes i el dipòsit sorrenc, hi ha una quantitat important de brutícia. Caldria una esclarissada bàsicament de la canya per fer una mica més accessible la zona i en cas de pluges i crescudes d'aigua s'evitaria que aquesta pogués crear un tap en algun punt més estret del torrent i provocar inundacions.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08220A015090100000PS

Fitxes associades:

[Font del Salt del Torrent de Can Prats](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 01/03/2013 - 01:00

Descripció

El salt del torrent de Can Prats es troba situat en el torrent de Can Torres, just abans de creuar-se amb el torrent de Can Prats, entre les vinyes de la Rierussa i les vinyes de Can Prats.

En aquest tram del torrent, desapareix la sorra deixant pas a una plataforma rocosa que forma part d'una terrassa al·luvial formada per margues blau grisenques que presenten fòssils marins molt abundants. Un regueró, producte de l'erosió provocada pel pas constant de l'aigua a la roca deixa entreveure graves sorrenques o conglomerats. Al final d'aquesta plataforma hi ha un salt que té un desnivell d'uns vuit metres de profunditat. S'ha anat excavant de manera natural degut al pas del temps, en els materials mòbils al·luvials provinents de les riuades fortes i per l'efecte de retallament que ha sofert del meandre. La caiguda de l'aigua juntament amb altres elements erosius han anat accentuant el desnivell brusc del salt. Per sota la plataforma, un gorg de 40 metres d'amplada. Els pendents a banda i banda del torrent són molt pronunciats, amb presència de cingleres o timbes (com ho coneixen els habitats de Sant Llorenç). Actualment estan molt emboscades, amb una gran quantitat de canyissar, bardisses, aritjol i altres enfiladisses que impossibiliten l'accés. La zona del salt agrupa una bona mostra dels diferents ecosistemes forestals i comunitats faunístiques que hi troben refugi, nidifiquen o hi viuen durant tot l'any. A les zones més obagues hi ha una clara representació de l'alzinar barrejat amb roure de fulla petita alternada amb una bona part de pineda secundària de pi blanc i més a proximitat de les lleres va deixant pas al bosc de ribera que alhora es combina amb herbassars higròfils. En algunes zones el bosc de ribera és molt atapeït i el seu accés es fa impossible degut a un sotabosc ric en arç blanc, bardissa, roldor, roser salvatge, saüc, canyissar o joncs, amagatall ideal per a moltes espècies animals. La fauna vertebrada hi és molt ben representada amb una comunitat de carnívors ben conservada i detectada durant la realització del Mapa de Patrimoni per la gran quantitat de rastres (petjades i femtes) de mamífers com la fagina, la geneta, la guineu i el senglar. També s'ha detectat presència de rapinyaires a través de la visualització directa d'algunes espècies que sobrevolen la zona i d'altres gràcies a les egagròpiles i plomall. Cal destacar la presència de zones de nidificació del pica-soques per la gran quantitat de nius localitzats en els troncs morts dels arbres que queden dempeus.

Observacions:

El contacte de materials durs com les arenisques bioclàstiques i les argiles i marges d'origen marí produïxen un paisatge erosiu molt típic en el Penedès amb la presència de salts d'aigua en d'altres indret com: can Raimundet i la Pedrera .

Història

Els torrents i rieres de Sant Llorenç d'Hortons tenen un rol molt important com a corredor biològic, ja que gràcies a la vegetació que s'hi desenvolupa afegit a la presència d'aigua, la fauna hi pot trobar refugi, aliment i circular lliurement d'una zona a l'altre.

Bibliografia

RIBA, Oriol et alii (1997). Diccionari de Geologia. Ed. Institut d'Estudis Catalans. Ed. IEC en coedició amb Enciclopèdia Catalana.

